Temps Ordinari - Trentè diumenge

Per SantiTH el dl., 18/10/2021 - 10:30

Jr 31,7-9
He 5,1-6
Mc 10,46-52

El lloc, Jericó, quatre pinzellades

Nosaltres com a turistes aniríem al lloc i ens admiraria l'exuberància d'aquell oasi tropical prop de la desembocadura del Jordà a la mar Morta. En el seu temps hi havia gran riquesa de palmeres. Terra que regalima llet i mel a 240 metres sota el nivell del mar. El seu tell/túmul -superposició de ciutats- té 22 nivells. El primer, amb edificacions de pedra, és dels més antics del món (9000 aC.)

Però per a un israelita és un lloc sagrat. Ells entraren a la terra promesa per Jericó. Uns espies enviats per Josuè van ser acollits i salvats per Rahab, una prostituta. Aquesta bona dona és una de les cinc que consten en l'arbre genealògic de Jesús, segons sant Mateu. Ella és la mare de Booz, el besavi de David.

Justament l'àngel del Senyor es manifestà a Josuè i el va fer descalçar, perquè aquella terra era terra sagrada.

Per a Jesús era un indret ben conegut, prop d'on batejava Joan, prop de la comunitat de Qumran, prop de la mar Morta i a 20 km de Jerusalem. La seva paràbola del bon samarità està ubicada precisament en aquest costerut camí.

Encara a Jericó, Lluc ens explica la deliciosa trobada de Jesús amb Zaqueu, els dos en recerca l'un de l'altre. Zaqueu vol veure Jesús, era baixet i s'enfila. Jesús el veu enfilat i li diu que necessita sopar a casa seva.

Les persones

Un bon grup de gent segueix Jesús camí de Jerusalem. En diversos llocs es parla d'un grup de dones de Galilea, que fan també camí. Al calvari hi trobarem Magdalena, Maria Salomé, Maria de Clopas i la mare de Jesús.

Sigui el que sigui hi ha bona comitiva, parlars, brogit.

Estem nosaltres a la comitiva?

Un cec assegut i pidolant fora muralles queda alertat. S'assabenta que és Jesús qui passa. S'alça d'una revolada, llença el mantell, i es posa a cridar. D'on li venia el coneixement de Jesús? Qui n'hi havia parlat? Potser s'havia beneficiat de la meitat dels béns que Zaqueu va dir de donar als pobres.

Ens dinamitza a nosaltres sentir Jesús a prop?

Els deixebles el volen fer callar. Acaben de discutir-se per tenir els primers llocs al costat de Jesús. Sembla que se'l volen reservar per a ells.

Per què nosaltres amaguem i fem callar els pobres?

Jesús s'atura. Si algú el necessita, s'atura. És el bon Samarità que justament va camí de Jerusalem per fer costat a la humanitat sofrent, disposat a pagar-ne els costos. Hi ha un cec; hi ha un coix; hi ha un pobre... hi ha un germà seu que pateix. El que feu amb un d'aquest m'ho feu a mi. L'indigent és jo per a Jesús. El fa cridar.

És per a nosaltres Jesús tota persona que té fam o set o va despullat o està a la presó...?

Les paraules i actituds

És sorprenent el canvi dels apòstols, passant de renyar el cec a animar-lo. Es transpira en aquest canvi una veneració per Jesús. Anima't, que et crida. Precisament ells el desanimaven i ells són els que de cop s'han animat. De fet, el cec continuava, crida que cridaràs: Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi. En el llibre anònim del Relat del pelegrí rus, aquesta és la pregària repetida a ritme d'inspiració i espiració fins voler-la ritmar amb els batecs del cor.

En pocs miracles fan constar els evangelistes el nom del beneficiari de l'ajuda miraculosa. En aquest cas se'ns indica que es tracta del fill d'en Timeu, Bar-Timeu, el Preciós. Potser va continuar essent ben conegut a la comunitat?

Jesús li pregunta senzillament què vol d'ell. Podria ser una almoina, o bé salut o algun altre benefici. La petició de veure-hi és ben bé desmesurada. Però aquesta es la fe del cec en Jesús i Jesús rebla que és aquesta fe que li torna la vista. Immediatament veié.

Però la cosa no acaba aquí. Encara una pinzellada inesperada. I el cec seguí Jesús camí enllà. Atenció, camí de Jerusalem. El cec recobrà una doble visió.

ETIQUETES
PERSONES POBRE VISIÓ